Derefter følger: Adgang til landsmøderne med ret til at stille forslag og til deltagelse i forhandlingerne har iøvrigt ethvert medlem af D.K., dog uden stemmeret.

Sidste to linier ændres til:

Såvel hovedstyrelsen, som suppleanter hertil, har hver ret til een stemme. Ingen af disse kan vælges som delegerede.

De skriftlige stemmer kan kun gælde valg af ordinære medlemmer til hovedstyrelsen.

Fra DAGNY NIELSEN, Hjørring, forelå følgende forslag:

Valgene til hovedstyrelsen på landsmødet har jeg i mange år synes trængte til en omlægning. Må det være mig tilladt at fremkomme med et forslag:

Efter kandidatopstillingen har fundet sted på distrikfsmøderne, tilsender D.K.s kontor hver kreds det antal stemmesedler, den er berettiget til, enten direkte eller gennem distriktsformanden. Hvert distrikts styrelse kan foretage optælling og sørge for, at resultaterne senest 8 dage før landsmødet er kontoret i hænde. Den endelige sammentælling foretages, og valgresultatet meddeles på landsmødet.

Såvel hovedstyrelsesmedlemmer, som suppleanter vælges under eet; kandidater med højeste stemmetal er valgte og suppleanter med efterfølgende tal.

Min motivering herfor er:

Valget på landsmødet tager for megen tid, det lægger for stort beslag på en del delegerede (stemmeudvalget), hvoraf nogle føler en vis irritation ved på denne måde at være afskåret fra deltagelse i hele mødet.
D.K. har ca. 60 kredse på under 100 medlemmer, og heraf ca. 25 kredse på under 50 medlemmer. Økonomien i mange af disse kredse er meget stram, og mange har ikke råd til at sende delegerede.Nu ved jeg godt, at man straks vil sige: "Vore jubilæumsfonds." Jævel, men hvor mange kredse kan man hjælpe hvert år, og i hvor mange år fremover? Der vil altid være kredse, som er underrepræsenteret på landsmødet, og når nu disse, efter mit forslag, får tilsendt stemmesedler, vil de føle, at de også er medbestemmende i D.K.s arbejde."

KAREN FRANDSEN gjorde til en begyndelse opmærksom på, at der fandtes en gammel forretningsorden for valgstyrelsen, og den kunne man henholde sig til.

Denne forretningsorden var imidlertid gået i glemme for de fleste, men nu vil man søge den frem - evt. ved at låne Karen Frandsens eksemplar.